

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Στην υπόθεση T-391/02 ⁽¹⁾, οι προσφεύγοντες άσκησαν προσφυγή ακυρώσεως κατά του κανονισμού (ΕΚ) 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾ και ζήτησαν την ακύρωση αυτού του κανονισμού καθόσον οι εξαιρέσεις από την απαγόρευση της χρήσεως υπολειμμάτων τροφίμων στη διατροφή σύμφωνα με το άρθρο 22 επιτρέπονται για διάστημα το πολύ 4 ετών από 1ης Νοεμβρίου 2002. Με την προσβαλλόμενη απόφαση θεσπίστηκαν μεταβατικές ρυθμίσεις σύμφωνα με το άρθρο 32, παράγραφος 2, του κανονισμού.

Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι το χρονικό όριο ισχύος των μεταβατικών ρυθμίσεων είναι παράνομο. Δεν είναι αναγκαίο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου. Οι προσφεύγοντες επικαλούνται επίσης τους προβληθέντες στο πλαίσιο της υποθέσεως T-391/02 λόγους ακυρώσεως και επιχειρήματα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 44, σ. 42.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 3ης Οκτωβρίου 2002 για τον καθορισμό υγειονομικών κανόνων σχετικά με τα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο (ΕΕ L 273, σ. 1).

Προσφυγή-αγωγή του Andreas Mausolf κατά της Ευρώπης, που ασκήθηκε στις 11 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση T-258/03)

(2003/C 213/81)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Ο Andreas Mausolf, εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους M. F. Baltussen και P. de Casparis, άσκησε στις 11 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή κατά της Ευρώπης.

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- 1) να ακυρώσει την από την Ευρώπη (μερική) απόρριψη στις 14 Απριλίου 2003 της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος κατά της αποφάσεως της 30ής Σεπτεμβρίου 2002 και συγχρόνως να ακυρώσει την απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 2002·
- 2) να υποχρεώσει την Ευρώπη να καταβάλει αποζημίωση στον προσφεύγοντα και, εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Ευρώπη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων εργάζεται από την 1η Ιουλίου 1999 για την καθής-εναγομένη (στο εξής: καθής). Την 1η Ιουλίου 2003 έληξε η σύμβασή του εργασίας. Ωστόσο, η αίτηση του προσφεύγοντος να παραταθεί η σύμβασή του απορρίφθηκε από την καθής. Η απόφαση αυτή προσβλήθηκε από τον προσφεύγοντα.

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων προβάλλει πρώτα παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.

Στη συνέχεια, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η καθής υπερέβη τα όρια της ελευθερίας της να χαράζει την πολιτική της. Η καθής έχει δημοσιοποιήσει ορισμένα σημεία αφετηρίας, κανόνες πολιτικής και ένα σταδιακό πρόγραμμα για να εξασφαλίσει το να παρατείνονται οι συμβάσεις με ξεκάθαρο και διαφανή τρόπο. Κατά τον προσφεύγοντα, η καθής υπερέβη τη διακριτική εξουσία που έχει για την εφαρμογή των κανόνων αυτών.

Επιπλέον, ο προσφεύγων προβάλλει παράβαση του καθήκοντος προνοίας και παραβίαση της αρχής της ισοτιμίας.

Τέλος, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι το γεγονός ότι είναι μέλος του συμβουλίου των εργαζομένων της Ευρώπης και το γεγονός ότι ανήκει σε συνδικαλιστική οργάνωση αποτελούν την αιτία για την οποία δεν παρατάθηκε η σύμβασή του. Ο προσφεύγων θεωρεί ότι οι εργαζόμενοι που είναι μέλη οργάνου συνδιαχειρίσεως πρέπει να απολαύουν ειδικής προστασίας κατά των απολύσεων και ότι σε αυτού του είδους τις περιπτώσεις ο εργοδότης πρέπει να αποδεικνύει ότι δεν υπάρχει σχέση μεταξύ της απολύσεως και των δραστηριοτήτων του εργαζομένου.

Διαγραφή της υποθέσεως T-280/93 ⁽¹⁾

(2003/C 213/82)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 12ης Ιουνίου 2003, ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-280/93, Brian Stephen Garrett κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 302 της 19.11.92.